

زەردەشت هێوای رزگاری گەنم لە جیگای درک

بابان سه قزی

به شی پینجه م

جاریکی دیکه شاگردەکان وەگردی یهک کۆ بوونهوه و هەمدیسان پرسیار و بەرسف دەستی پێ کرد و زەردەشت فەرمووی: "ئیتەر کاریکمان لەم فیرگهیه نەماوه. کاتی ئەوه هاتوو هەستین و ئەو شتە ی که لە سەری باس دەکەین، لە دەبستانیکی گەورەتر، دەبستانی گیتی و جفاک و لە ناو فیرگه ی کۆمەلگا بیدۆزنهوه و وەری بگرین. چونکه، تا مرۆف ئەم پیواژۆیه مەزنه تیپەر نەکات، هەرگیز توانای تیگه یشتن و وەرگرتن و شیکردنەوه و لیۆلینەوه ی پرسیار سەخت و سەخڵەتی نابیت".

شاگردان لەتەک زەردەشتدا هەستانه سەر پێ و کەوتنه ری بەرهو فیرگه ی مەزنتەر، فیرگه ی زەنگینی ژیان. کاتیک که زەردەشت و شاگردەکانی لە قەراخی کێلگه یه کدا دەرویشتن، جووتیاریکین بینی که خەریکی کار بوو. زەردەشت و هاوڕێیانی دروود* و ماندوو نەبوونیان لە وەرزی کرد و ئەویش وەلامیانی دایهوه. پاشان زەردەشت داوای کرد لە کابرای وەرزی که بهیلت تاویک لە لای زهوی و زاره که ی زوی و هاوڕێیانی پشوویهک بەدن. کابرای جووتیار بە روویهکی خۆشهوه خۆشەهاتی لیکردن و دانیشتن.

زەردەشت رووی دەمی کردە وەرزی: "دروود و رۆژباش ئە ی وەرزی سەرکەوتوو! که باخ و کێلگه یه کی ناوا خۆش و ئاودان و سەرسهوا و نویت هەیه".

وەرزی لە وەلامدا: "ئەم کاتەتان باش و سوپاس بۆ ئیوه که توانای بینینی سەوزبوونی درەختەکان و زهوی و زاری منتان هەیه و بەرد و پلارتان نەهاویشت بۆ سەگ و دارەکانم".

زەردەشت: "ئە ی برای هیژا! لە دلی ئیمه ئیش و ئازار و کین نییه تا هەلسووکهوتی وامان لی بوەشیتەوه. ئیمه تامەزرۆ و تاسه ی دیتنی دیمەنەکانی رند و تازە ی ژیانین و لە هەر شوینی کدا ئەم نمونە جوانیانه بینین پێی خەنی و کەیفخۆش دەبین و دەگەشینی هوه و ریزی لی دەبین".

وەرزی: "دەبینم ئاخافتتان خۆش و دلنشینە، ئەگەر کاریکی تایبەتیتان نییه دەتوانن تا هەر چەندە حەز بەکن بێنە ناو باخه که و لە ژیر سیبەری درەختەکان ماندوویی دەربەکن".

زەردەشت: "فره سپاست دەکەین، ئیمهش پر بە دل پیمان خۆشه، بەلام دەمانهویت پرسیاریک ئاراستەتان بەکن، ئەوهش ئەوهیه چلۆن ئەم باخ و سەوزەلانیەت ساز و ئاودان کردوو و پیشتر ئیره بە چ چەشنیک بووه؟"

وەرزی: "جیگای ئەم زهوی و زاره پیشتر وشکەلانی و خارستانیکی بی که لک بوو که بەس مار و دوویشکی ژهراویی تیدا بوو. بەلام ئیتەر من بیر ناکەمهوه لە رابردوو و ئەو کاتانە ی که خەبات و بەر بەره کانی مار و درکدا بووم، چونکه ئەگەر بیتو ئەو رەنج و سەختی و ماندووییانه بهینمه یام، ئیتەر ناتوانم ئیمرو لە جوانی و خۆشیه کانی ئەم باخ و رەز و کێلگه کهم چیژ و سوود بگرم. من بیرەوهری جانەوه رانی زیانەخرو و درووم، بە مەل و گولی رەنگاوپرەنگ لە یاد و هۆشم پاک کردوو و لە شوینییدا سەوزه و درەختی بەهەر دارم چاندوو. من تەنها بە ئیسه و بەو شتە ی که لە داهاوو لە پیشمدایه بیر دەکەمهوه. من بۆ لەنلو بردنی درک و گیای هەرز و جانەوه رانی زیانەخرو، رەنج و شەکهتی فرم کیشا. بەلام بە لەناو بردن و پاک کردنەوه یان، بۆ هەمیشە ئەو

بیره و هریه تال و پر له ماندوو بیهم خستوو ته گۆر. ئیستا سیبهری تاریکی و شهکته تی له پرووی دل و گیانی من نه ماوه. ئیسه جهنگ و بهر بهر هکانیی درێژ خاین کۆتایی پیهاتوو و تشتیکی ناخۆش و تال له دل و گیاندا نه ماوه که سیبهر بخاته سهر ئاگایی و رامن و توانی هه لسه نگاندم. ئیستا دلی من روون و گه شه. ههر چندهش ئه و کاته خهریکی له ناوبردی خار و زیانه خرووه کان بووم، ئاوا نه بووم. په ریشانی و په شیوی پهمانم و به دبینی و خهفه تباری و سه رلیشیواویم تا ئه و ساته بوو که جهنگ له تهک دروو و گیای ههرزه دهست پئ نه کردبوو. به لام پوژیک که بریاری چیکردم دا و دهستم دایه پاچ و پیمه ره بۆ هه لکه ندنی یه که مین درک و وه درنانی یه کمین زیانه خروو، ژیانیکی نوخ و پۆشن و پر پیت و سازکه ر و شادییه نهر دهستی پئ کرد. و تا ئیمپۆش نیگا و چاوه پروانیی من بهس بۆ پشکوونی گولیک و خونچه یه که که ده بیته میوه، یا گه نمه که م ده دوورم و یا مه ر و مالاته که م ده زیت".

زهردهشت: "ئه ی کاکای جووتیار! دیاره له قسه کانت که دل و میشکیکی دان و هۆشیارت هه یه، ئایا ده توانی به ئیمه بیژیت که کاری تۆ له م باخه کۆتایی پئ هاتوو و ئایا له ئاوه دان کردنه وه و چئ کردنی شوینی نوخ دهست راکرتوو؟"

وهرزیر: "ههرگیزاو ههرگیز، ئه گه ر وا بیته که دیسان پوژگاری تال و تاریکی پئشووه ده گه رپه ته وه. ته ماشای ئه و به ره وه بکه ن، ئه و ده شته پر له درکوداله ش هه منه. هه ول و کۆششی ئایه ندی من چئ کردن و بووژانه وه ی ئه و به ریشه، ههر وه ک ئه مبه ره".

زهردهشت: "ئه وه گریمان ئه و ده شته پر له درکوداله شت ئاوه دان کردوه، ئایا ئه وه به و واته یه که کاری تۆ کۆتایی پئ هاتوو و ئاوات و ئاره زوی تۆ به جئ هاتوو؟"

وهرزیر: "ههرگیزاو ههرگیز، ئه گه ر ئه ویش ئاوه دان بووه وه، له دوایدا من کاریکی نوخ دهست پئ ده که م، من ناقه تی بیکاری و پاوه ستانم نییه. ئه و سووچه ببینن که داری فه رشم هه لداوه. دوا ی لی بوونه وه له کار و پشوودان، هه لدهستم و خهریکی چینی فه رش ده بم، له ویش ماندوو بووم ئه وه خهریکی کاریکی دیکه ده بم".

زهردهشت: "ده ببینم که شمشالت هه یه".

وهرزیر: "به لی، ستران و نه ی ژهنین جودا له ژیاننی من نییه، ههر کاتیک که ماندوو ده بم و یا دلیم بیته جۆش و ههستم ببزویت، شمشاله که م هه لده گرم و تا بخوازم و بتوانم ده چرم و ده یژهنم".

زهردهشت: "راستی ئه و تاکه درهخته به سهر لووتکه ی ئه و کپوه که ئاوا دهوری به ردچن کراوه چییه، ئایا هه یچ ده چپته پای ئه و داره؟"

وهرزیر: "ئەو دارە من چاندووومە و سەنگچنەکەش کاری منە. زۆر جار کە دەچمە پای ئەو دارە، هەمووی ئارەزووی من ئەوەیە کە پوژیک بیت و هەمووی ئەم کەژ و کیوانە، بە دار دابۆشم و بپازینمەوه، تا باندەکان رووی تی بکەن و لە سەر چلەکانی هیلانە ساز بکەن".

زەردەشت: "کەواوە تۆ بەختیاری لەو دەزانی کە ئەو چیاوە بە درەخت ئاوەدان و دابۆشیت؟"

وهرزیر: "ئەهەرگیز، خۆشبهختی لە کۆتایی پێگەدا نییە. لە ناو خودی پێگادایە، جا ئەگەر بتوانی پێگا و ئارمانجیک ببینیتەوه و گافیکی بۆ هەلبگریت".

زەردەشت: "باشە ئەگەر چیاکەش بە دار و درەخت ئاوەدان کرایەوه، پاشان ئامانج و ئاواتی تۆ چیاوە؟"

وهرزیر: "ئینجا بە خارستان و کەژ و کۆیکی دیکە بێر دەکەمەوه و چاندن و چاندن تا کۆتایی ژیان و تا دواوەی هەناسە لە بەردەوامی ئەم کارە. ئارەزووی من ئەوەیە کە گۆرەکەمی من لە بن دواوەی درەختیکدا بیت کە دەبچینم و لەو کاتە کە دارەکە دەبچینم، دەستەکانم لە کاتی چاندن لە کار بکەویت و دلم لە لیدان بویتیت. هیواداریشم کە دوایی درەخت، داری سەو بەر بیت و هەر لە بن ئەو دارەش بمانیژن. داری سەو بەر بۆ من نیشانە سەرسەوزی و زیندەگانی و حەسانەوه و ئاسایشتە".

زەردەشت: "ئایا بۆ ئەنجامدانی هەمووی ئەم کارانە وزە و توانات هەیه؟"

وهرزیر: "هیز و تولانا پەبوەندی بە ویستی خودی مروڤەوه هەیه. تۆ هەر شتیک بویت و بە دل و گیلان ویست، ئینجا وزە ئەنجامدانی و دەست دینیت. لە سووچیکی لەش و گیانت کە ناشزانی لە کوێ دایە، هیزیکی نوێ دەجوشتیت و هانت دەدا بۆ ئەنجامدانی".

زەردەشت: "ئەو درەختانە کە دەتەویت بچینیت، حەز دەکەمی چۆن درەختیک بیت؟"

وهرزیر: "دەمەویت جوانترین و باشترین و پربارترین و سوودمەندترین و راست و پراوەستوترین درەختەکان بیت".

زەردەشت: "ئەو برای هیژای بەختەوهر! کە بە راستیش بەختیاریت، ببیژە بۆمان کە ئەم پێگای کە یفخۆشی و گەشبینی و جوانیە خۆشبهختیەت چۆن هەلبژاردوو و یا کێ بە تۆی فیر کردوو؟"

وهرزیر: "کەمیک دوور و درێژە، بەلام بۆتانی دەلیم. من پیاویکی داماغ و سەرلێشیلو بووم. دلم سیس و ژاکاوبو و پەوانم پەژمۆردە و پەریشان، لەشم ماندوو و گیانم داگیرابوو. ژیانم بە ناخۆشی و دلتهنگی و تاریکی تیپەر دەبوو. هەمیشە هەستم بەوه دەکرد کە لە ناو دەرووندا، مۆرانە خەریکی خواردنم و لەشم پەرە ژەهری دوویشک. بە بەردەوامی هەستم بە ئازاریکی زۆر دەکرد. توانی بێرکردنەوه و دارژتتی بەرنامەیهکم بۆ داهاوو نەبوو. هەموو شتیکم بە لیلی دەدی. دەنگی داکوژانی ددانی مۆرانەکانم لە ناو لەش و گیاندا دەبیست. من بەم چەشنە بووم تا پوژیک پێواریک هاتە سەر پێگام. پێواریکە کە منی ئاوا پەریشان و دەستەوئەژۆ بینی، دلی بۆم سووتا و لە دۆخ و بارمی پرسی. کاتیک لە دەردی من تیگەهشت گوتی من شاگردیک لە شاگردەکانی زەردەشتم و دەرمانی دەردتم لە لایە. لیم پرسی ئەو دەرمانە چیاوە و چۆن دەتوانم وەری بگرم؟ کابرای پێواری گوتی: لە زەردەشتم وەرگرتوو و دەیفروشم بە سەد دانە گەنم، بەو مەرجهش هەر دەنکە گەنمیک لە گۆلە گەنمیک ببیت. دەبیت بچیتە خارستان و سەد بنجە درک هەل بکەنیت و لە جیگای هەر بنجە درک دەنکە گەنمیک بچینیت. کاتیک کە گۆلە گەنمەکان رووا و کاتی دوورینی هات، لە هەر گۆلە گەنمیک دەنکە گەنمیک جودا بکەیتەوه و ببهینی بۆ لی من، ئینجا دەرمانەکەت وەردەگری. هەرودهاش چەند هۆرەیهکی زەردەشتی فیر کردم و گوتی لە کاتی چاندنی گەنمەکاندا بیخوینمەوه. منیش بەو چەشنەم کرد کە پێواریکە گوتبووی. سەد بنی درک هەلکەند و سەد دەنکی گەنم چاند و پاشان کەوتە دلمەوه و سەد دەنکە گەنمی دیکە بچینم، بۆیه سەد درکی دیکەشم هەلکەند و سەد دەنکە گەنم چاند و ئەم کارە دووبارە و چەند بارەم کرد. ئاوهان نیشتمە ناو ئەو کارە کە ئیدی هەموو دەرد و پەنجەکانم لە بێر کرد و تا ئیستاش هەرودها خەریکم و هیشتاش کاتی ئەووم پەیدا نەکردوو کە بتوانم بچمە لای ئەو کابرای دەرمانفرۆشه و سەد دەنکە گەنمەکی بدمە و دەرمانەکی لی وەرگرم".

جامئەسپ و شاگردەکان روویان کردە زەردەشت و دواوی تاویک جامئەسپ گوتی: "ئەو مامۆستای فەرزان! ئەو دەرمانە کە شاگردەکی تۆ دەیویست بەم پیاووە بیدات چی بوو؟" زەردەشت فەرمووی: "ئەم سروودە بوو:"

به رامانی پاک
مهزدا ئەهۆرا دلخۆش دهکهین.
ئەو به خواستی خۆی،
شادی و کاری بۆ ئیمه ئافراندوو.
هیقیدارین مهزدا ئەهۆرا،
به توانامهندی خۆی،
هیزی کارکردن به ئیمه ببهخشیت،
تا له بهر تیشکی رامانی پلک و
راستی و زانستی دروست،
له ڕیگای راست و پیشکهووتنی مروّفا تی بکوشین.
گاتا، هاتی ٤٥، سروودی ٩

کابرای وهرزیر که ناوی زهردهشتی بیست و زانیی که ئەمه خودی زهردهشته که ئەو لهتهکی ئاخافتن دهکات، له
خۆشیدا گهشکهی کرد و نهیدهزانی چون خۆشی خۆی دهپرپیت، خیرا ههستایه سهر پێ و زهردهشتی ماچ کرد و
زهردهشتیش به ههمان شیوه، وهرزیر گوتی: "ئهی ماموستا! ئهی ئەو کهسهی که ژیانی منت ژیرووژووور کرد و
منت له ژیانی دۆزهخی* ڕزگار کرد و گهیاندهته بهرزترین پله و پایهکان! ههزاران ڕیز و دروود بۆ تۆی بهرپیز،
ههر بژیت".

زهردهشت له وهلامی وهرزیر فهرمووی: "پیز و دروود بۆ تۆ که درکهچارپ کرده باخ و گولشهن، درکی دلت
ههلهکند و له جیگایدا گهنم و گولت چاند، ئیستا بۆمان بیژه کاتیک که له کهناری زهوی و زارهکهت
روودهنیسی و کهرویشکهکردنی* گهنمهکانت تهماشای دهکهی، زیندهگی چون دهبینی" کشتکارهکه وهلامی دایهوه:
"تا گاسنهکهم و گاجووتهکانم ساز و بههیز بن و زهویهکهم بۆ بکێلن و بۆ چاندنی گهنم نامادهی بکهن و منیش
بچینم و رواندن و بالاکردن و گهییان ببینیم، ژیلن بۆ من خۆش ههواره و هیچ شتیکی ناخۆش له
زیندهگانی نابینم. ئهی زهردهشت! ئهی فهرانههی دانایی! به من بیژه، چی جوانتر و دلپزینتر له خنده و
پشکووتنی زهوی ههیه؟ به من بلێ چ کاتیک جوانتر و دلگوشاتر لهو کاتهیه که تۆوی گهنم دهچینیت و دوا
ماوهیهک چهکهرهکهی له زهوی دهبینی؟ ئەو چهکهره جوانانه، ئەو چووژه ناسک و سهوزانه که لهش و گیانی
وهرزیر تازهتر دهکات؟ ئهی زهردهشت! بیسه ئەو سترانه جوانه که له دوروه دیت. به پروای من خۆشترین و
دلپزینترین هۆرهکانی جیهان، ئاوازی چهرخێ ئاسیاوه. ئهی زهردهشت! ئەوه دهنگی ئاشی منه و گهنمیکیش
دهبیته ئارد، به دست و پهنجهکانی من بهرهم هاتوو. ئهی زهردهشتی هیژا! ئەو ئاوازه بۆ من. ئاههنگ و
ههوینی ژیانه. دهنگ و بارهه ئاژهلهکان، دهنگی خورهخوری ئاوی کانی و کاریز، دهنگی کۆترهباریکه به سهر
چلی دارهکان و ههزاران دهنگ و ئاواز و خویندنی دیکه که له دلی باخ و سهرا و کێلگهکهی منه ههلهدهستیت.
ئهم ئاههنگانه ههموویان بۆ من خۆش و دلپزین و گیانهخشن. ئهی زهردهشتی ئهرژهمنه!* پێویسته ئەمهش
پاگهیهنم که من پشتر ههستی ئاوام نهبوو و جیهانم بهم شیوه نهدهدی. لهو ڕۆژهوه که گوتهکانی ئەو
کابرایه بهر گوێ کهوت و به دوایدا ئاشنا به ناو و سرووده بووژینهرهکانی تۆ بووم و سهرم لیدهر کردن، دیتن
و بیه و بۆچوون و رامانی من به گشتی گۆرانکاری فرییهی به سهردا هات، ئەمهه پێ هات که ئیمرو دهبینن.
ئهی زهردهشتی ڕیزدار! بهیله تا چهند لهو سرووده پێوژانهی تۆ که ئەو کابرا ڕیواره فیری منی کرد بۆتانی
بخوینم. من ههموو بهیانییهک به خویندنی ئەم هۆرانه دست به کار دهکهم. با شاگردهکانی تۆش گویان له
بیته تا دل و گیانیان وهک من روون بیتهوه":

مهزدا ئەهۆرا،
به شکۆمندی و مهزنی خۆی،
بهو کهسهی که خواستی ئەو به جی بهینیت و
بۆ ئاوهدانی و پیشکهووتنی جیهان تی بکوشتیت،
پاداشتی باشتر له باشی پێ دهبهخشیت،

به لأم ئه و كه سه ی كه به كردار و ناراسته و
خواستی ئه و ئه نجام نه دات ،
له ئه نجامی ژيانیدا
به كه یفه ری كرداری خۆی گرفتاری دهكات .
گاتا ، هاتی ۵۱ ، سروودی ۶
ئه ی مه زدا . !
له باشترین زانست و كردارهكان
ئاگدارم بکه ،
تا به بیرری چاک و به پاکي و راستی ،
ستایشنت بکه م .
ئه ی ئه هؤرا . !
به خواست و شکۆداریی خۆت ،
له ژيانیکی نیو و سه ریپ له راستی ،
كامه رانم بکه .
گاتا ، هاتی ۳۴ ، سروودی ۱۵
ئه ی ئه هؤرا . !
بیگومان لهش و گیانی كه سیک
له و پاداشتی مزگینیدراوه به هره مه ند ده بیت ،
که به رامانی پاک خه بات دهكات و
بۆ ئاوه دانی و پیتشکه وتنی جیهان تی بکۆشیت ،
له بهر تیشکی راستیدا
ئایینی هزری پیروزی تو پیش بخات و
خواستی تۆش به جی بهینیت .
گاتا ، هاتی ۳۴ ، سروودی ۱۴
ئه ی مه زدا ئه هؤرا . !
ئه م ریگایه که بۆ منت دیاری کردوه ،
ریگای رامانی پاک و دهستور و راهینانی سوشیانسه کانه ،
ریگاکهش به م چه شنه یه :
ته نها کرداری پاکه
له بهر تریفه ی راستیدا
ئه نجامی شادمانی و گه یشتن به تو ده گه یه نیت ،
ئه و پاداشته ی که به زانایان ده یبه خشیت .
گاتا ، هاتی ۳۴ ، سروودی ۱۳
ئه ی به دیه یته ری زهوی و ئلو و گیا . !
ئه ی مه زدا . !
له بهر پرشنگی پیروزی خیره تی خۆتدا ،
بیگه یشتن و جاویدانیبوونم پی ببه خشه و
له بهر تریفه ی رامانی پاکدا ،
تاو و تولنامه ندیی لهش و په وان و
پایه داریی ژيانی نویم پی ببه خشه ،
ههروه هاش له راهینانه کانی خۆت

كامه رانم بکه .

گاتا ، هاتی ۵۱ ، سروودی ۷

ئەى مه زدا . !

ئىستا په يامى تۆ

بۆ مرۆقى زلنا روون ده كه مه وه :

سه رته نجامى خراپ به شى چه واشه كارانه ،

به ختيا ريش بۆ كه سيكه

كه پابه ندى راستيه .

بيگومان شادومانيش هه ر به شى ئەوه ،

چونكه ئەم په يامه رامانخرۆشينه ره

بۆ دانايان ئاشكرا ده كات .

گاتا ، هاتی ۵۱ ، سروودی ۸

"ئەى زه رده شت! من ئەم سروودانه و سرووده كانى ديكه ت هه موو پۆژيک له به ر ده خوینم ، چونكه ريگای پروونى
ژيان ت له هۆنراوه كانتا ديارى كر دووه". زه رده شت ناو چاوانى كابرای جووتيارى ماچ كرد و هه ستا له ته ك
شاگرده كانى به رپچ كه وت . پاشان زه رده شت به دواى گوته كانى جووتياره كه فه رمووى: "پايه و كۆله كه ي دين و
راهيئانى من ، ئاوه دانى و پيشكه وتنى جيهانه . هۆنراوه ي هه ره مه زنى من ده ر باره ي ئاوه دانى و پيشكه وتنى
جيهان و ئاوات و ئاره زوى من بۆ ژيانىكى ئاسووده و پر له ئاشتى بۆ كۆمه لان به م چه شنه يه":

ئەى مه زدا . !

كه ي راستى و پاكى و

خۆبه خنكارى و ولاتى پر له كينگه ي پان و به رين و

خانومانى جوان و ئاوه دان-

به دى ديئت؟

كين ئەو كه سانه ،

له هه مبه ر چه واشه كارانى دلپه ش

پشتيوانمان ده بن؟

كين ئەو كه سانه ،

كه له زانست و تپروانينى يلمانى پاك ،

به هه رمه ند ده بيت؟

گاتا ، هاتی ۴۸ ، سروودی ۱۱

به راستى زهوى

په نايه كى باشه بۆ ئيمه .

زهوى دوو ديارى ،

توانامه ندى له ش و هيزى په وان به ئيمه ده به خشي ت .

مه زدا ئەهۆرا ،

له سه ره تاي ئافران دن و له به ر تريفه ي راستيدا ،

له سه ر زهوى گيا و پروه كى پروان دووه .

گاتا ، هاتی ۴۸ ، سروودی ۶

زه رده شت فه رمووى: "هه موو شتيك له م جيهانه ، له زهوى و كار و كۆشى و بزاف و ليكۆلينه وه و له
ئاوه دانديابه . گه ره كه جيهان ئاوه دان بكر يته وه و له خۆشى و ئاسايشتا بۆى . بيويسته له ناو هه موو باوه ر و
رامانه كاندا ، ئەو بپروايه هه لپژيردريت كه مرۆف هان ده دات بۆ خۆشه ويستى و ئاوه دانكر دنه وه ي ئەم جيهانه و

ههروهه بۆ تهندروستی و گهشهکردن و شادومانی. هه راما ن و بلوه ریک که بهم چهشنه نه بیته و مرو ف ببات بۆ جیهانی خه یال و گومانچینی و تاریکی، ده بیته ویل بکریت و پشت گو ی بخریت".

ئینجا زه ردهشت رووی کرده شاگردهکانی و پرسی: "به راستی ئەم هه موو چهز و دلخو شی و هیوا و سه و داسه ریه که له دلی جووتیاره دا بوو چ بوو؟" قوتابیهکان هه ر کامه یان قسه یه کیان کرد و پاشان زه ردهشت به جام ئەسه پی فه رموو: "ئهی جام ئەسه پی زانا! رهوشتی من بهم چهشنه یه که هه رگیز راما نی خو م به که سه یک بار ناکه م و هه موو خه بات و تیکۆشانی من له ریگی زایاندن و گه شه کردنی ئەندیشه کانه. ده خوازم له مه ر پرسیاریک که کریم به وردی بیر بکه یته وه و بیروبو چوونی خو تم پچ بیژی".

جام ئەسه پ تاویک بیری کرده وه و ئینجا گو تی: "له سه ر بنچینه ی ئەو شتانه ی که فه رمانت کرد، گو مان ده که م بۆ ناسین و زانی نی راز و نه یینی ئەو هه موو چهز و خو شه ویستی و ناوات و که یفخۆشیه ی ئەم وه رزیره، ده بیته دووباره ئەو ده نکه گه نمه بینینه وه یادمان و بیخه ینه بهر تیشک و لیکۆلینه وه. ده نکی گه نمیک که ئەم جووتیاره ده یچینیت، هه ملن وزه یه کی هه یه که لالۆی جووتیار هه یه تی، ئەوهش هیزی زایاندنه. ئەگه ر بیته لالۆی جووتیار له جیگی گه نم، ورده به ردی بپرژاندا یه ت، ئەوه ورده به رده که گیانی نه ده گرت، ریشه و چه که ری نه ده بوو، نه ده پروا، بالای نه ده کیشا و نه ده پیشکوت. هۆی پرواندن و بالاکردن و گه یینی گه نم ئەوه یه، که هیزی زایاندنی هه یه و هه ر ئەم هیزه یه که ئەو بۆ بزاف و دۆزینه وه هلن ده دات و ده ری دینیت و له مردووی و خامۆشی، کو تایی به بیگیانی ئەو دینیت. ئەم وه رزیره ئەگه ر له جیگی کیلاندن و چاندن، بخزایه ته سووچیک و بۆ ئەندیشه ی لیل و تیکه ل و پیکه ل و پر له زیان هانای ببردایه ت، ئیستا هه رگیز ئەو هه موو خو شی و چهز و شادمانیه ی، له سه رو رووی نه ده باری. یا ئەگه ر ئەم جووتیارهش وه ک پرگران. ئارمانجی ژیا نی ته نها له دزی و تالان و کوژتن و ده ستدریژی به به ره می کو مه لانی دیکه بدیایه ت، هه رگیز بهم چهشنه جیهان و ژیا نی ئاوا رووناک و ناسک نه ده یینی. ئەویش ده بووه درهنده یه کی تالانکه ر و خو نیمژ و به کوژ که ژیا نی بهس له دزین و برین و کوشتن ده زانی. خواوه نده که شی له جیگی ئەوه یه زدان و به دیهینه ری چاکیه کان و زه مین و ئاو و گیا و گیانله به ران و ئاوه دانی و شادمانی و کامه رانی بیت، خودایه ک ده بوو. خوینرژ و ناشیرین و کینه یی و به دل که ئەوی بۆ کوشتن و دزین و برین و چه واشه کاری یارمه تی ده دا و نیایشته و لالانه وه کانی بۆ تالانکردن و دزی و ده ستدریژی بۆ سه ر خه لک ده پرژاند و وه لانی ده دایه وه. هه موو دیارده کانی کرداری و رهوشتی ئەو جووتیاره له هه مان هیزی زایاندن به ره ده گریت و هه لده ستیت. به هه مان چهشن که وزه ی زایاندن، سه ری چه که ره ی ناسکی گه نم له ژیر ئاسته پی خاک که دایپۆشیوه سه ر هه لده دات. هیزی زایاندنی جووتیاره که، وزه کانی سازکه ری ره وان و له شی ئەو به ئاگا دینی وه کاری ده خات و دژواریه کانی ژیا نی له سه ر ریگا بۆ لا ده بات".

له م کاته دا جام ئەسه پ رووی کرده زه ردهشت و گو تی: "ئهی ئامۆژگاری مه زن و ئەهی فه رکه ری زانا! ئەهی که خیره تی تو پایانی نییه! ئیستا که ئەم گو تانه م له مه ر زایاندن گو ت، سه روودیکت هات به بیرم که له سه ره تایی

په یامنیتریت، ئەو کاتە ی که وههمەن و رەوانی جیهان هەر دووکیان ئەهۆرا مەزدايان ستایشت دەکرد و داویان لێ دەکرد که گەزەندیگ بە بەهدینان و رابەرەکه ی له ئالی چهواشه کارانه وه بچ نهگات، سرووده کهت":
من و رەوانی ئافەریشت،

به ریز و دەستی بەرزکراوه وه،

ستایشتی ئەهۆرا دهکەین،

له ئەو داواکارین

که له ئالی چهواشه کاران و نهیارانه وه

گەزەند به پاکان و رابەرەکه یان نهگات.

گاتا، هاتی ۲۹، سروودی ۵

زەردەشت فەرمووی: "ئە ی جام ئەسپی دانا! قسەیه کی فرە به جیت گوت. رەوتی ژیا نی کۆمەل ریک چه شنی رەوتی دەنکه گەنمەکه و جووتیارەکه یه. هەر کاتیگ رەوتی گەریان و دۆزینە وه له کۆمەلگایه ک راولهستیت، (که نامینیتە وه، چونکه سرووشت و هەنجاری مرقایه تی هەمیشه له دۆزینە وه و گەشه کردنایه،) وزه و تیشکی ژین بەره و خامۆشی دەرولت و میشک و هزره کان هەر وهک گەنمی له ئەنبارکراو، که له یهک جیگادا راکیراییت، له خۆی هیچ نیشانه و برژەنگیکی زیندوو بوون نیشان نادات و ناپشکویت، بالآ و گەشه ناکات و له ناو خۆیدا دەنکی تر بەدی ناهینیت. له کۆمەلگایه کی قتیس کراوی ئاوا، لەشی مرقف بیتین و بیگیان دەبیت و کاری بەس خواردن و نۆشین دەبیت. گوتن و کرداریشی رەنگدانه وه ی ئەو شتە یه که بیستوو یه تی و یا خود لاسایی کردنه وه ی پینشینایه تی. له کۆمەلگای ئاوا رۆژگار و هەپتەکان* و هەیفه کان* و ساله کان تی پەر دەبیت، ساله کانیش به سه ده* و سه ده کان دەبن به رۆژگار و زەمانیش تیدە پە پیت، بەلام ئەم مەردومه وهک کوچک* له سووچیک کهوتن و هەرگیز له خۆیاندا نیشانه یه ک بۆ جووله و گۆرانی ژیا نی بەدی ناکەن. ئەمە ی که له سه ره تای په یامه پنه ریی من، خیره تی بوون و رەوانی پر پیت و فەری جیهان که تنه ته جووله و گەریان، بۆ ئەوه بوو که مەردوم له جوولین و دۆزینە وه و گەریان و بەرخۆدانه وه، دەیانویست که له ناو دلی تاریکیه وه، رینگایه ک بەره و رووناکی بدۆزنه وه. دەیانویست ئەو شتە ی که دیرین و وهستاو و قه تیسماو و داریاگ بوو و میشکیان نه یه ده پە ژراند، فری بدن و بەره و باوه ر و ئایینیک روو بکن، که له ته ک رمان و ئەندیشه یان سازگار و گونجاو بیت. مەردوم له ستم و بیداد و خوینمژی که رپانه کان و میران و جادوو گەران به وه رس هاتبوون و داواکاری ژیا نیکی تازه و نوئ بوون. ئەم کار و کردانه وانە و گەریان و بیرکردنه وانە ببوو به هۆی ئەوه که هزی کۆمەل بلایسه دار و بەره و دۆزینە وه و چاره سه ری بجیت. له هەمووی ئەم هەلچوون و داچوونانه و گشت ئەو گۆرانانه، من هەمیشه له ناو کۆمەلگا بووم و له سه رنج و بزاف و وشیا ری خه لکی پیشره و پیشاهه نگ تی ده گه یستم. ههروه ها له بهر به رسف و داخوازی و ویستی زەمان بوو که راپه ریم و دینی خۆم ئاشکرا کرد. ئیستاش من رمان و باوه ره کانی خۆم شی ده که مه وه و ئیوه ده بیستن و تیدە گەن و به کاری دینن. کۆششی و خه باتی من بۆ ئەوه یه که جیهانیکی نوئ بەدی بینم، که جهوه ره که ی، ژیا نی و بوون و تازه گەری و وه رچه رخانه. به هەمان چه شن که له سرووده کانم گوتومه":

ئە ی مەزدا. !

تا ئەو کاتە که له بهر تیشکی راستیدا

تاو و تهلنام هه یه،

ستایشتی تۆم کردوه و هەر ستایشتت ده کهم.

هیوادارم ئە ی ئافه رینه نده ی جیهان. !

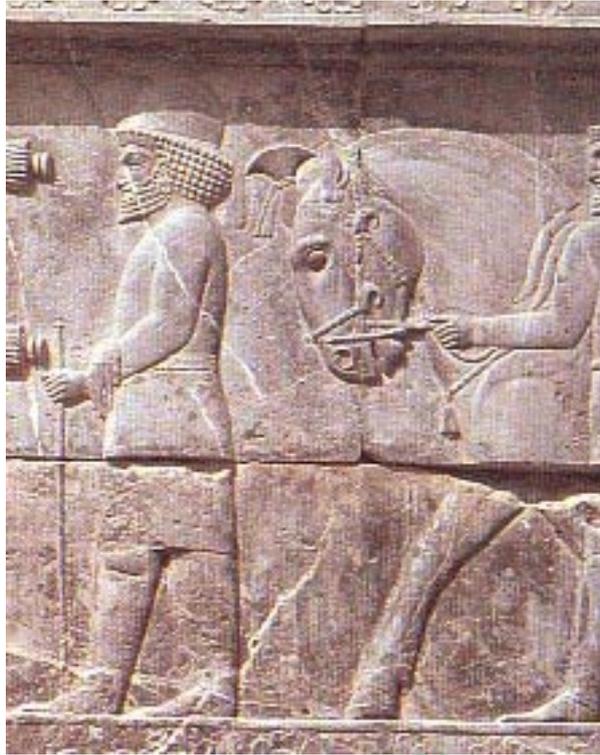
له بهر تیشکی رمانی پاکدا،

یه که مین و باشترین خواستی دروستکرداران،

که تازه سازی جیهانه،

به جی بهینیت.

گاتا، هاتی ۵۰، سروودی ۱۱

زەردەشت کەوتە پرسیار و فەرمووی: "چ کەسانیک لەتەک ئەم وەرچەرخان و پێویستیەیی سەردەم و راهێنانەکانی من بەر بەرەکانیانیان دەکرد و ئیستاکەش دژن؟ بیگومان کەریانەکان و کاویبەکان و جادووگەران. ئەوانەن کە لەتەک ئاوەدان کردنەووە و گۆرانکاری و نوێ کردنەووەی جیهان دژایەتی دەکەن و دەیانەوێ کۆمەلگا بە هەمان چەشن ببێت و بمیانیتهووە کە مێشک و باوەرە تاریکەکانیان فەرمانیان پێ دەدات. ئەمانە لەتەک هەر کەسیک کە هەنگاڤیک بۆ تازەگەری، بووژانەووە، وەرچەرخان، ئاوەدانکاری، ورووژاندنی هزر و رامان و ژیان بنیت، دەجەنگن. هۆی سەرەکیشی ئەمەیه کە بوون و مان و ژیان تیر و تەسەل و ساماندارییان، لە دواکەوتووویی و ناناگایی کۆمەلدایه. بەلام کەریانەکان و کاویبەکان نازانن کە یاسای گەردوون و فەرمانی ژیان، جوولە و گەریان و دۆزینەووە و گەشەکردنە. ئەولن نازانن کە هەر ئەندازە وزە و توانای خۆشیان بخەنە کار، سەرئەنجام دانە دەکەوێتە ژێر خاک و ئاو و تیشکی رۆژی پە دەگات و سەر لە زەوی دەر دینیت و چەکەرە دەکات و جووتیاریش بە ئاوات و ئارەزووی گەنمەکەیی دەگات. جا ئارمانج و کام و خواست و کۆشش و بەرخۆدانی من - وەرچەرخان و نوێکردنەووەی جیهانە. من دەمەوێت پاشقەرۆیی و کۆنەپەرەستی لەناو بێم. من دەمەوێت هزری داپزان و نەخۆش فری بدم و جیهانیکی تازە دروست بکەم و هەمیشە کاریک بکەم کە بە رامان و بییری بەهرەدار و داهێنەر، جیهان تازە رابگیریت، چون هەموو خۆشییەکان لە نوێ بوون و تازەبووندایه. دووبارە گۆی بەم سرۆودە بگرن":

کەسیک بەراستی،

خواستی زەردەشت بە جی بهینیت،

کە داواکاری دروستکردنی

جیهانیکی تازەیه،

لە پاداشتی ژیانێ جاویدانە بەهرەمەند دەبیت و

لەم جیهانە پربەهرە و بەپیتەدا،

هەموو ئارەزووەکانی دلێ دیتە دی.

ئەیی مەزدا. !

هەمووی ئەم شتانە

تۆ بۆ من ئاشکرا و فیرت کردووم.

جامئەسپ پرسپاری کرد: "ئەو زەردەشتی زانا! دەمووی لەمەر ئەو سروودەت کە ئاماژە بۆ رەنج و شادی و کارە، فرەتر شی و روونیان بکەیتەو".

زەردەشت فرمووی: "لەم سروودە چەند خالی سەرەکی و بنەرەتی ژیان هەیه، بەلام با لە سەرەتادا لە بارەو رەنج و شادی بلیم. سروشت و رازی ژیان بە چەشنیکە کە لە ناویدا هەم رەنج هەیه و هەم شادی. شادی و خۆشیی راستەقینە و بیکۆتایی تەنیا لە ناو زین* و منالانی دایک دایە. یان لەو کاتەو کە بە گوتهی ئەو دەنکە گەنمە، کە هاتە خەونی جامئەسپەو، کە مرۆف لەو بەهەشتەدا بوو. لە ناو زین یان بەهەشتەبوون خۆشە، مرۆف بە بی ئەو بخوازیت و کۆششی و هەولیک بدات و لە شوینیک بۆ شوینیک بچیت. تیڕ و پیر دەژی. جیگا و شوینی گەرم و نەرمە و هیچ شتیک نازلری نادات. لەوانەشە هۆ و هاندەری نادیار و ناپەیدیای کۆمەلان بۆ بەدەستەینانی ئاسایشت و خۆشی. بازگەشت و گەرانهو بیت بۆ رۆژگار و ژیان نلو پسدانی دایک یا بەهەشتی خەونەکەو جامئەسپ. بەلام سروشتی مرۆف ناتوانیت هەمیشە لە منالان و یا ئەو بەهەشتەدا بژی. ئیمە بیستمان لەو بەهەشتەدا رامن و هیزی لیکۆلینەووی مرۆف، سەرئەنجام ئەوی بۆ لیکۆلینەو و بیرکردنەو هان دا و لەو جیهانە قەشەنگ و ئارام و ئاسوودەیه کە پیو گریدارو بوو، جولا کردەو و هەوران و نشیو و خەم و خەفەتی زەوی نایە سەر کۆلی. باوەرم وایە ئەگەر مرۆف ماوەیهکی فرەتر لەو بەهەشتەدا بمایەتەوایە، بە هۆی نەبوونی هەول و کۆشش و چالاک و کار، هیدی هیدی سست دەبوو و دادەوشیا و دەپووکا و لەناو دەچوو. بەلام دەرچوونی لە بەهەشتەدا، خۆی بوو بە سەرەتای دەستپیکردنی ژیانیک نوێ. کە هەر چی نەبیت ئەوی بە هیزی رامن و کار بۆ هەمیشە لە زەوی نیشتەجی کرد. منالیش ئەگەر زۆتر لە ماوەی دیاریکراوی خۆی لە پسدانی دایکیدا بمینیتەو، دەمریت و تەننەت مەترسیش بۆ دایکەکەو دروست دەکات. کەواتە ژیان منالان و بەهەشت سزاوار* و شایستەو مرۆف نییە. چونکە جوولین و گەریان و گەشەکردن و پیشکەوتن لە ناو نیهاد و دەرروونی مرۆفلیە و مرۆف دەبیت و گەرەکە ژیان منالانی و بەهەشتی بەر بدات و خۆی بەاویژیتە ناو زەریای پیر شەپۆلی ژین. جا ئەم زەریایە بە پیچەوانەو منالان و بەهەشت، تەنیا خۆشی نییە، رەنجیش هەیه. بۆیە ئەم بگرە و بەردە و کۆشش و خەباتە لەتەک رەنجدا، چاوکانی خۆشییە. بەلام پرسپاریکی دیکە دیتە ئاراو ئەویش ئەوێه کە چون لەتەک رەنج خەبات بکریت و بە خۆشی بگە؟ هەمان شیو کە لە ژیان لالوی جووتیاردا دیمان و لە سروودی منیشدا بیستتان، لە ریگەو کارکردن. کاریک کە هاوکات لەتەک رامن و هزری چاک و راستی و زانیاری و پیشکەوتندا بیت. بەم جورانەیه کە مرۆف دەتوانیت کۆتایی بە رەنج بدات بە خۆشی بگات. لە بارەو کارکردنیش بیژم. کە کارکردن بەشیکە لە سروشت و نیهادی مرۆف. مرۆف بە بی کارکردن هەرەک ئاسنیکە کە جیگای تەر و شیدار دابنریت، بیگومان لە بیکاریدا ژەنگ دینیت و دادەرزیت و لەناو دەچیت. مرۆف سازکەرە تا دواو هەناسەو ژیان دەبیت کار بکات. کارکردن مایەو ئاسایشتی ژیانە و هەم مایەو تەندروستی لەشە و هەم سەرچاوەو ئاسایشت و خۆشگوزەرانو کۆمەلگایە. ئەگەر لە کۆمەلگایەدا هەموو کار بکەن، هەمووی کۆمەل لە خۆشی و ئاسایشت ژیان دەبنە سەر. بەتالی بەدترین ئاپۆرەیه* بۆ کۆمەلگا. بیکاری، بکوژی پاک و خۆراگرییە و هەرەها دەبیتە مایەو سەرلیشیواوی و هەراسانی میشک، تیکچوونی شیرلەزەو رەوان، ناھەنجاریی ئاکار و پەوشت، هەژاری و بندەستی، گوێلەمشتی و کۆلەتی. بیکاری مرۆف لە کرداری چاک دوور دەکاتەو.

بەلام سەرکەوتن و خۆشەختی، شادومانی و ژیاوی. سەرودلخۆشی و ئاسوودەیی، کامەرانی و سەرفەرازی، بی نیازی و پیشکەوتن، دەستەلات و پوختەیی، دەولەمەندی و تەریپۆشی، توانامەندی و مەزنی، بالاکردن و دەستپۆشتن، رەواندروستی و رەوانئارامی، خۆگری و ئامادەیی، خۆناسی و کۆمەلناسی، تەوژمداری و گەشەکردن، کەیفخۆشی و رەوشتجوانی، خۆشنوتی و دلخۆشی، بەدەماخی و راوەستاوی، پایەداری و بەهیزی. رامنندروستی و کرداردروستی، وریایی و بەهروزی، پیشکوتن و دەستئاوہالی، ئازایی و نەبەزی، تینداری و داھینەری، داھینەری و پاک، سازکەری و تلزەیی، دلگوشایی و دلزیندوویی، هیواداری و یارمەتی، وەرزیدەیی و خیرەتمەندی، بەشکوویی و ناوداری، کاربینی* و تەیار، خۆشەویست بوون و ئاگابوون، دانای و ئاوەدانی، هۆشیاری و سەرگەرمی و دەیان پەسنی باش هەمووی لە کـ ر دەوشتیتەو.

ژیانه و ژیان به واتهی کاره. به لام سهبارت به چۆنیهتی و چهشن و شیوهی کار دهبیژم، ههروا که پیشتر له کاری لالوی جووتیار دیتان، کارتان خۆش بویت و به دل و دایه و وردی و بوختی ئهنجامی بدن. کار فیرین و به زانابوون دهستی بۆ بهرن. هه رگیز کار به سه سه سه ری* مهگر نه ئهستۆ و سه سه سه ریش ئهنجامی مه بدن. کاره کانتان هه رچی که ههیه به جوانی و زه ریفی و دروستی ئهنجامی بدن و له بیری چه ندوچۆنی مه بن، ئه وهی ئه رزشمه ند و بایه خداره خودی کاره، نه چه ندوچۆنی. هه رگیز کاری ئیمپرۆ مه خه نه به یانی. کار بکه ن و کاری شایان بکه ن و له هه ر چه شنی کاری ناشایست دوور بکه ون. له کاریکدا که سووچ و سه ره شوپی و بی ناو رووبی و به دناوی به دوایه تی، نزیک مه بنه وه. کاریک بکه ن که بۆ پیشکه وتن و پاژه ی* کۆمه لگا بیت. هه رچی له پاژه ی کار بۆ کۆمه لگا بیت، به شکۆتر و پر به اتر و به ئه رزشته ر. ئه گه ر گه ره کتانه سه ره به خو و ئازاد بژین هه میشه کار بکه ن. هه ر کاریک ده ستان بۆ برد له کاتی دیاریکراو و له جیگای خۆی بیکه ن. له کاردا سستی و که مته رخمی مه که ن، ئه گینا به هره و سوودی کاره که له ده ست ده چیت. کاریکی که م که به دل و گیان ئه نجام بدریت، له کاریکی فراوان که به بی ویست و چه ز بکریت باشته ر. کار به دیهینه ری هه موو بایه خ و ئه رز و پله و پایه که. به کارکردن خرخی خۆتان فره تر بکه ن، له ره نجی شان و بالی خۆتان نان بخۆن و به هره ی کاری که سیکی تر مه رفینن. باشترین سه رمایه کان، سه رمایه یه که له کار و ده سته رنجی خودی مرۆف بووه شیته وه. بیچینه نا بیدووریته وه. هه میشه کار بکه و به هیوای گه نج و خه زینه ش دامه نیشه".

دهنگی پوتکی ئاسنگه ر

زه رده شت درێژه ی به فه رمایه شه کانی دا: "مژار، مژاری شادی و ره نج و کار و ژیانه. کاری ئه و جووتیاره که به ده سته پرتوانا که ی خۆی خارستانی کرده گولستان و کیلگه یه کی سه وز و ئاوه دان، به م جو ره دل و گیان و ره وان خۆی کرده جیگای چاندن و په روه رده کردنی چاکیه کان. ئیستاش دووباره گو ی بگرن و دیاره ده یه کی دیکه له کار ببینن. ئه وهی که ده بیستن دهنگی پوتکی* ئاسنگه ره. ئه م ئاسنگه ره دراوسینی منه و هه موو به یانیه ک که له سه را دیمه ده ره وه، بۆ تاویک له به ر ده رگای ئاسنگه رخانه که ی را ده وستم و کاری قه شه نگ و وردی تواشا ده که م و گو ی بۆ دهنگی پوتکه که ی ده گرم. شان و مه چه کی ئاسنگه ر به هیزه، به ده سستیکی پارچه ئاسنیک ده گریت و به ده سته که ی تری پوتکه که. له ناو کووره که ی ئاسنه که جوان سوور ده کاته وه و پاشان ده یخاته سه ر سندانه که* و به پوتکه که ی ده که ویته گیانی و به هه ر چه شنیکی که بیه ویت وه ک بیل* و پاچ و گاواسن و بزمار و نال و گولمیخ و ئه مرزی دیکه ی ئاسینی ده ری ده هی نیت. رهنگی سووری ئاسن و دهنگی سه نگی نی پوتکه که ی، گو ی و چاوی من نه وازشت ده کات. زۆر جار راسه وستم و چاو ده برمه ئاسنه سووره وه کراوه که ی و هه روه ها گو ی ده ده مه دهنگی پوتکه که ی و جار جاریش له ته ک ئاسنگه ره که قسان ده که ی. پیشنیا ز ده که م که ئیستا بچین بۆ لای ئاسنگه ره که و بریک گفتو گو بکه ی، چونکه من فره سوود و به هره م له ئاخافتنی بر دووه و قسه کانی به راستی سه رنجرا کیشه".

زه رده شت: "رۆژباش پاله ولن، ئه ی مه ردی لیه اتووی کارگای ئاسنگه ری! که ئاسن له به ر ده ست و مه چه کی تۆ هه ر وه ک مۆمی لی دیت و به هه ر چه شنیکی که بته ویت دهینه خشی نی، له ته کماندا قسان بکه کی گوته کانی تۆ زۆر بۆ من خۆش و سوودمه نده. سه ره تا بۆمان بیژه قاره مان*، ئایا ره وانته هیچ تووشی ده رد و ئازار ده بیت؟" ئاسنگه ر: "رهنگه ئاسنیکي ژهنگاوی که له سووچیکی شیندار فری درابیت دلکی پر له ئازار و ره وانیکي ده ردهاری بیت، به لام ده رد و ئازار و ره نج له مندا نییه. کووره داخه که م زۆر ئاسان و زوو ژهنگی ئاسنه که پاک ده کاته وه و له و ئاسنه ژهنگاوییه فریدراوه، ئه سپابیکي سوودمه ند دروست ده که م".

زه رده شت: "ئایا تۆ مه زنتری یان شاگوشتا ئه سپی دلیر، یان ئایا که سیک له خۆت به رزتر بیت و ئایا خۆت له که سیک به که متر داده نی؟"

ئاسنگه ر: "شمشیریک که به به ر که مه ری شاگوشتا سپه وه یه و زریه ک* که له کاتی چه نگدا له به ری ده کات و کلاو خوودیک* که ده یکاته سه ری و له غاو و ئاوزهنگی* ئه سپه که ی و دشنه* و خنجیره که ی هه موویان له به ر ده سته من ها توونه ته ده ر. بروام وایه ئه گه ر من نه بم، شاگوشتا سپیش نییه. ئه مه من نیم که ده بیت له به رانه ری شاگوشتا سپ سه ر دابنه وینم و هه ست به پچوکی بکه م. ئه مه شاگوشتا سپه که ده بیت له به ر دم

درگای کارگاکهم رابوینستیت و گوئ له فرمان و نامۆژگریی من بگریت و هەرچی که دهبیژم به کاری بیهستیت و هەر چی که چیی دهکهم به کاری بییتیت".

زهردهشت: "ئایا هیچ بۆ رابردوو دریغ* و ئەفسۆس* دهخۆی و هیوات به داهاتوو ههیه؟"
ئاسنگەر: "مرۆف کاتیک دریغ و ئەفسۆس دهخوات که کاریکی به فرمانی هزری نهکردوو بییت. من که ههمووی ژیانم له بهردهمی ئەم کووره و پوتک و سهندانه بووم، میتشک و دهستهکانم خستووته کار و ههزاران ئاسنوالهم دروست کردوو، ئیتر جیگای داخ و خهفته خواردن بۆ گوزهشته نییه و بیی له داهاتوویش ناکههوه، چون نایهنده وهکوو کووره و ئاسنه سوورکراوه که به سهر سهندانه کهمهوهیه، ئاوا بۆم روون و ئاشکرایه".

زهردهشت: "ئایا تا ئیستا هیچ ههستت به تیکشکان و کلۆلی و پهڕیشانی و کهنهفتی کردوو و یا دهکەئ؟"
ئاسنگەر: "ئهگەر ئاسن توانای رابوهستانی له بهرم ببوایهت و سوور و نهرم نهبوایهتوه و نهتوایهتوه، پهنگه، بهلام هیچ ئاسنیک تا ئیستا له بهرانبهری مندا توانای رابوستانی نهبووه که ههستت به سهڕشکستی لاوازی و دامای بکه".

زهردهشت: "ئایا تا ئیستا هیچ دهرد و خهفته و ههژاری و ئاتاجی داگرتوویی؟"
ئاسنگەر: "تا کووره کهم گهرم و تاوینهر و بهگره و ئاسنم بۆ سوور دهکاتهوه، نا له نایهندهش ئاگادار نیم، بهلام تا گیان له لهشم دایه و تا دوا ههناسهی ژینم، ئاسنی سوورۆکراو دهکوتم، له رووداو پێشهاتهکانی چاوهروان نهکراویش بی ئاگام".

زهردهشت: "ئایا هیچ چوکلەئ خاری بی هانایی و بی هیولایی یان سهڕلێشوایی توئی داگرتوو؟"
ئاسنگەر: "له سهربانی ئاسنگهرخانه کهم خاری وای لی شین نابیت و پیگاشم ناکهویتته دهشت و بیابان".

زهردهشت: "ئایا تا ئیستا هیچ گرژی، رژدی*، بهدبینی، بهدخواری، بهدنیهادی، بهدپهوشتی و ئەندیشهی خراو توئی داگرتوو و یان رووی تیکردوویی؟"

ئاسنگەر: "دهنگی خووش و دلکێشی پۆتکی من وها دل و پهوانی منی داگرتوو که ههڕگیز جیگایهک نادهیلت بۆ گرژی و خوار و خێچی و ترشی و تالیی".

زهردهشت: "ئایا رژدی به کهسیک ده بهیت؟"

ئاسنگەر: "پهنگه کهسانیک به من رژد بیهن، بهلام من به هیچ کهس پهشک* نابهم".

زهردهشت: "کارگاکهت پر دهبینم و ههموو شتیک له سهر ریگا و جیگای خوئی دانراوه و به گشتی به ریکوپیکی دیتته بهر چاو تهنانهت جل و پلاسی تۆش جوانی و رازلهویی تاییهتی خوئی ههیه".

ئاسنگەر: "ریکوپیکی و رازلهویی له پهوان و دهروونی من و له دهستهکانمدایه و ههروهها له کار و پهوشتم. جا ئەگەر بیتو من تۆزیک کهم و کورت و ناتهواو و نارپیک و ئالۆز بم، ئەوه پرشه و پهڕهنگی ئاگر و ئاسنی سوورکراوهیه ههموو لهشم دهسووتینیت. کوتانی ئاسنی سوورۆکراو لهتهک نارپکی ناگونجیت".

زهردهشت: "ئایا هیچ ترسی کهسیک یا شتیک له دلت دایه و یا له کهسیک دهسله میتتهوه؟"

ئاسنگەر: "پهنگه کهسیک هه بییت که ترسی کوورهی ئاسنگهری و ئاسنی سوورۆکراو و پوتک و شان و قۆلی منی له دلدا هه بییت، بهلام له دلی مندا ترسی چتیک یا کهسیک نییه".

زهردهشت: "ئایا له خواوهندیش ناترسی؟"

ئاسنگەر: "خودای من خودای زهردهشته. خودای زهردهشت، گوزارهی* ترۆپکی خیرهتی ههستییه، مانای هیزی هۆشیاری ئافرانده، ئەو هیزهیه که خونچه و گۆلی دارهکانی ههوشهیی خانووی من دهپشکوینیت و به بههرهی دهگهیهنیت، مانگاکانی من دهزینیت و دهستهکانی من به سهر ئاسنی سوورۆکراو دهکوتینیت. خودای زهردهشت ههموو شتیکی بهخشش و خرۆشه، کهوابوو مرۆف نابیت له کهسیک که ده بهخشینیت، بترسیت. تینها چتیک که گه ره که مرۆف لیبی بترسیت هه مان ترسه، نه داداری مهزنی ئافه ریده گار".

زهردهشت: "ئایا له تاریکیش ناترسی؟"

ئاسنگەر: "تاریکی به کوورهی گراوی و ئاسنی سوورۆکراو رووناک ده کهمهوه".

زهردهشت: "فره هیدی و دلنیا و متمانه‌مەند دیتە بەر چاو، هۆی ئەم ئارامی و لەسەر خۆیی و راوەستاویەت لە چیدایە و ئایا هیچ گرفتاری شیواوی و ئارامی دەبیت؟"

ئاسنگەر: "لە دەروونەوه هیچ تەوژم و زۆریک هەست پێ ناکەم تا پێی شلەژاو بێم. ئەگەر بێتو بەم چەشنە ببوایە و دەروونم ئالۆز ببوایە، ئەوه ئەو کەرەستەنەهێ که لە ژێر دەستم چێ دەبن، ئەسپابێکی ریکوپیک و جوان و بەهرەمەند و بەئەندازە دەرندەهات. چاکی و لێهاتوویی ئەسپابەکانی دەستکاری من، لە ئاسوودەیی و ئارامی رەوان و بنیاتی منەوه سەرچاوه دەگریت."

زهردهشت: "ئایا زمانت هەرگیز بە درۆ کراوەتەوه؟"

ئاسنگەر: "لە دلی کەسێک که ترس و زەبوونی و شەرەزاری و پەڕیشانی نەبیت، لە سەر زمانیشی درۆ نییە."

زهردهشت: "ئایا لە گوته و کردەیی خۆت هیچ پەشیمان دەبیتەوه؟"

ئاسنگەر: "کاریک که بە رەمان و رەوێژ بە خێرەت ئەنجام بەدیت پەشیمانی نابیت و هزری من لە هەموو کاریکدا رەپیشاندەرە."

زهردهشت: "ئایا ریک و کینەیی کەسێک لە دلایە؟"

ئاسنگەر: "من هیچ شتیکی لە دلدا راناکریم. هەر تشتیک گرژ و تورپم بکات، لە هەمان کاتدا زمانم هەنم دەدات که قسان بکەم، گوته بێ هیچ بێم و ترسێک دەبێژم و هەموو کین و توورەبێم دەرژێنمە دەرەوه، کاتیک که گرژی و ریک رژی، ئیدی شتیکی نامینیت تا لە دلدا رای بگریم. بە گشتی من هەمیشە لە بەرانبەر تشتیک که ببیتە هۆی گرژیم، کۆشش دەکەم روو بکەمە رەمان و ئەندیشە، هەمیشە کین و گرژی و تورپمی بە میتشک و رەمان لە ناویان دەبەم."

زهردهشت: "ئایا بووه کوتوپر بە کەسێک دلت بسووتی و لە ناکاودا پشتی لی بکە؟"

ئاسنگەر: "ئاسنی سوورۆکراوه بە هێمنی و شینەیی نەرم دەبیت و بە لەسەر خۆیی بە چەشنی کەرەستەییەکی لی دەردیت و پاشانیش بە ئەسپایی نەرم و سارد دەبیتەوه، سەرکاری منیش لەتەک ئاسنە نەک لەتە پووش و پلّاش و پووار."

زهردهشت: "ئایا هیچ کاتیک لە ژیان بێزار و وەرەس بووی و یا سەر دەمیک هاتبیت که ژیان بۆ تۆ کەوتبیتە تەنگەبەری و بە تەواوی دەستت لی شۆردبیت؟"

ئاسنگەر: "ئەگەر ئاسن سەر سەختی بکات و سوور و نەرم نەبیتەوه، رەنگە، بەلام تا بە ئیمرو هیچ ئاسنیک لە ژێر دەستی من سفت و پتەو نەبووه و هەر نەرم کردووه و بە ئارەزووی خۆم بە شتیکی دلخواز دەر مەهیناوه."

زهردهشت: "ئایا پێوهندی تۆ لەتەک کۆمەلدا پتەوه یان دوورەپەرز و گۆشەگیری؟"

ئاسنگەر: "ژیان و کاری من گریدارو بەو خەلکانەییە که کاری ئاسن دەخوازن و منیش بۆ ئەوان چیی دەکەم. نیوانی من گەل پەيوەندیەکی پۆلایینە که بێ ئەر پەيوەندیە نە من توانای ژیانم هەیه و نە کۆمەلێش بۆی هەلەسووریت."

زهردهشت: "ئایا مەردومت بە دل خۆش دەویت یا کوو خۆشەویستیەکی بەرژەومندیخووزانە و لە سەر بنەمای ئابووریە؟"

ئاسنگەر: "هەمان چەشن که کوورەیی ئاسنگەرییە کەم بە من گەرما دەدات، پەيوەندی لەتەک مەردوم دل و گیانم گەرم و بەتین رادەگریت."

زهردهشت: "شادومانی یا خەمباری؟"

ئاسنگەر: "خەم و دلتهنگی ساردییە و لە کارگای ئاسنگەریدا ئەویش لە سەر سندان و ژێر پوتکەکیدا جیگایەک بۆ ساردی و خەفتباری نامینیتەوه."

زهردهشت: "هەست بە سەرکەوتوویی دەکەیت یان شکست؟"

ئاسنگەر: "تا بە هیزی رەمان و شان و قۆلم و ئاگری کوورە و پوتکە کەم ئاسنی سەخت تیکدەشکینم، هەمیشە سەرکەوتووم."

زهردهشت: "ئایا لە رەمان و ئەندیشەتدا، کارگایەک مەزنتەر لە کارگای خۆت دەبینی؟"

ئاسنگەر: "مەگەر لە کارگە و کاری من لەم جیهانەدا، کاریکی دیکەش گەورەتریش پەیدا دەبێت"؟

زەر دەشت: "هیچ بیر و خەیاڵی دوور و درێژ داتیگرتوو"؟

ئاسنگەر: "من پەسپەسەکوڵە* نیم که خۆم بە تازی گومانەوه هەلواسم. ئاسنگەرم و ئاسنگەریش بێجگە لە پوتک و سەندان و کوورە و دەست و مەچەک و بازوو شتیکی دیکە نانا سێت".

زەر دەشت: "ئایا هیچ پا لە بەرەوی خۆت درێژتر پادەکیشتیت"؟

ئاسنگەر: "بەرەوی من ئەم ئاسنگەرخانەیه و بۆ من سەرو زیاده".

زەر دەشت: "هیچ قسە و گوتهیهک که بۆنی لووتبەرزێ و یا خۆهه لکیشانی لێ بیت، کردووتە یا دیکە"؟

ئاسنگەر: "من راھاتم که ئاسن بە ئەندازەیی خۆی سوور کەمەوه و بە رادەیی خۆی بیکیتم و لە ئەندازەیهک بیت که نه سووک بیت نه سەنگین".

زەر دەشت: "ئایا خۆت بە کەمتر یان مەزنتەر لە ئاسنگەرانی تر دەزانی"؟

ئاسنگەر: "هەموو ئاسنەکان لە کارگاکانی دیکەیی ئاسنگەری یە کجۆرن، پوتک و سندان و ئاگری کوورەکانیش یەکیکە".

زەر دەشت: "هیوا و ئارەزووی تۆ چییه و دەتەوێت خۆی ژیانته چلۆن بیت"؟

ئاسنگەر: "دەخوایم بە یانیان هەمیشە درگای ئاسنگەر یە کەم بە کەمەوه و ئیوارانیش دایخەمەوه، باسکەکانم بۆ کوتانی ئاسن بە هیز و راوەستاو بیت، ئاسن و ئاگریشم بە ئەندازەیی پێویست هەبیت و کرپاری بەرەهەمەکانیشم بە ئەندازە. سینگم هەمیشە ئاوالە و سەرم بەرز، دلم خۆش و لێوم بە خەندە، پەییوێندیم لەتەک خەلک گەرم و بە تین و پڕ بیت لە مێهرەبانی، چرای مالم پووناک و سکلێ ئاگردانم گەشاو، خرابی لە دلم ریگە نە دەم و رەشبین نە بێم و هەنگاو بۆ خرابە هەلنەگرم".

زەر دەشت زۆر دروود و سپیلسگوزاریی ئاسنگەری کرد و پووی کردە جام ئەسپ و فرەشەوشتەر و فرەمووی: "ئەیی هەقائالی من، روخساری دوو میوۆقی سەرکەوتوو و رەواندروست و بەدیھینەر و شادمانتان بینی، ئیستا دەمەوێت لە ئازموون و تاقی کردنەوهکانی خۆتان بەرە و سوود بگرن و کەسانیک که رەوان و گیانیان بە پێچەوانەیی ئەم کەسانەیه بە ئیمەیی بناسینن، تا من پلزی دروستی ئەم جووتیار و ئاسنگەرە و رازی نادروست و سەرەنەکەوتن و تیکشکاوی و دۆراوی پەوانی ئەو کەسانەتان بۆ باس بکەم پیتان بناسینم".

خوو و ئاكارەکانی ناپەسەند

فرەشەوشتەر گوتی: "بە گومانی من پەوانیک که بە پێچەوانەیی پەوانی کابرای جووتیار و ئاسنگەر بییت، پەوان و کەسیتیکی لاواز و دو دل، سووک و بی ئاوەز، کز و داماو، بی هیز و تیسنووک، شلەژاو و شەرمەن- شەرمەزار و هەژار، تەنیا و سەر شوپ، بی پەنا و ناسازگار، بیکارە و شیرزە، گومانای و سپ، پەشیو و ناساز، ناکۆک و دلتهنگ- سیس و سەر لیشیواو- هەراسان و سست، نیگەران و چاوەروان- دەستەنگ و بەرەل، بی بڕوا و بڕوا پێنەکراو، بەدخواز و سەلەبەر، پووش و کەمتهخەم، گرژ و ناوچلوتال، نەناس و نەخۆش، هاقی* و شەکەت، بی کەلک و نەدار، نیازمەند و گەدا، چارەرەش و نلو زپاو، خرابەویست و کلۆل- دلچەپەل و مەینەتبار، گوشتال و بەدخوو، بەدبین و ئاتاج، زمانتال و دەستپیس، نەیار و بی ئابروو، رسوا و دووروو، دەستپاچە و ملشوور، تەووزەل و خەفەتبار، ناتەوان و دەمبەگلەیی، ناراست و ئاوارە، زەبوون و بیزار، پەشیمان و ناپاک- رەنجبەر و دەردەدار و زۆر شتی دیش، که لە ژیاندا کەسانی لەم چەشنەم فرە بییووه که پەوانیان بە پێچەوانەیی پەوانی ئاسنگەر و وەرزیرکە بووه. داواش لە چام ئەسپ دەکەم با بفرمیت و ئازموون و تاقیکردنەوهکانی خۆی بڕیک بۆ ئیمە بلیت".

چام ئەسپ دەستی کرد بە ئاخافتن و گوتی: "سەردەمیک لەتەک شوونیک سەرۆکارم بووه. یەکەم جار که چاوم پێی کەوت، ویستی خۆم پێی راگەیاندا. کاتیک که خەریک بووم که مەبەستی خۆم بۆی دەگوت و هیشتا وتەکانی من کوتایی پێ نەهاتبوو، شووانە دەستی کرد بە قسەکردن. سەرەتا وا تیگەیشتم که رەنگە شووانە زوو لە ئامانج و ویستی من تیگەیشتیبت، بۆیە بێدەنگ بووم و گویم بۆ راگرت، بەلام که کاتیک قسەیی دەست پێ کرد، دەستی کرد بە خۆهه لکیشان و گوايه که چیی کردوو، لە ئازایەتی و نەترسی خۆی باسی دەکرد، لەتەک گەورەپیاوان و تووویژی کردوو و بانگیان کردوو و لە لیھاتووی خۆی لە پیشەیی شوونیدا، ئیدی نەیدەبریهوه.

شوانه گوتی و گوتی تا باسی هاوردە سەر ران و میگەل و ئەسپ و گاکانی، پاشان دەستی کرد بە پیاھەلدان و ستایشکردنی مەر و مالت و مانگاکانی، دروست بەو هەست و سۆز، کە دەبیژی خودی خۆی پەسن دەدات. منیش بە سەرسوورمانەوه گویم بۆ شل کردبوو، کاتیکی کە داوای وەلامیکی کورت و پوختم لێ کرد و هەستی کرد کە من مەبەستم بیستنی ئەو بابەتەنەبوو، سەخت گرز و توورە بوو و وتەکانی درشت و تیژ و وەلامی نەدایەوه. جاریکی دیکە و چەندان جاری دیکە تریش چوو مەکنی، بەلام هەموو وتەکانی بەس ستایشت و پەسنی خۆی و گاکەلەکەیی بوو. لە زۆر شوینی تریش بەلام نابەجێ بە مەبەستی خۆهەلکێشان قسەیی دەکرد و تەوهری قسەیی خۆی و گاکەلی بوو. جاری وا بوو زۆر بە توورەیی خامۆشیان دەکرد و دایاندەنیشانەوه، بەلام لە شوینیکی تر هەمدیسان گەوجانە دەستی پێ دەکردەوه و باسی گەورەیی "من" یان خودەکەیی دەکرد. من فرە جار بۆ هەمان مەبەست و کاریکی کە دەمویست دەچووم بۆ لای، بەلام هەمیشە ئەو گیلانە لە جینگای ئەوه بە کاری من بگات، دەستی دەکرد بە ستایشت لە خۆی و لاف و گەزافەکردن، پاشان بە تەواوی نەزانی و گیلی ئەم کابرایە بۆ من پوون بوو، لە ئەنجامدا من بۆ ماوێهەکی زۆر کاتم بێ فیرۆ چوو".

یەکیکی دی لە شاگردەکان بەم چەشنە دەستی کرد بە گێرپانەوهی ئەزموونی خۆی و گوتی: "جاریکی بە هۆی کاریکی لەتەک کابرایەکی جووتیار بووین بە ئاشنا. کابرای جووتیار وای دەزانی منیش وەک خۆی جووتیارم و دەمەوێت کە ئەو لە زەوی و زارەکەیی دەر بکەم و داگیری بکەم بۆ خۆم. جووتیارەکی پیاویکی بە سالاجوو بوو. بەناوبانگ و جینگای برۆا. سەرەتای دانیشتمان وێ دەچوو سەبارەت بە کشت و کال بەئاخفین. ئەو زۆر ریکوپیکی و ژیرانە قسەیی دەکرد و منیش بە چاکی گویم بۆی شل دەکرد، ئەمە بەم جۆرە بەردەوام بوو تا پوژیک هەستیکی سەیری پەیدا کرد کە گوایه من نیازی داگیرکردنی زەوییهکەیم هەیه. کوتوپر بینیم کە ئەم زەلامە، شیوهی منالیکیی لێ نیشت، هەرۆک چۆن خوار دەمەنبییهکی لێ دەستینیت، ئاوهما کەوتە هاوار و فریاد و شیوهن و پۆ. دەستی کرد بە جنیودان و قسەیی ناشیرین و نلونینکەگوتن. ئیتر لەم پیاوه بەتەمەنە هۆشی نەما و وەک مەژۆکیکی گەوج و بچ ئاومز تەنیا کاری ببوو بەوه، کە بە هەر کەس دەگەیشت خوسنی* بە من دەدا و لە هەر کوچ کە دادەنیشت ناوی منی بە خراپە دەهینا. وای لێهاتبوو ئیدی ئەو کاری نەدەکرد و کێلگەکەیی بە جی هیشتوو و لە شوینیکی بۆ شوینیک لە کەسیک بۆ لای کەسیک دەچوو و دەینالاند، تەنانەت جاری واش بوو دەشگریا. زۆر جار هەولمدا تیی بگەیهنم کە من نیازی خراپم نییه و کارم بە سەر کێلگەیی تۆ نییه، من بە رینگای خۆم و ئەویش بە رینگای خۆی، بەلام بێسوود بوو، هەرۆا دەیوت و دەینالاند و جنیوی دەدا. زۆر لام سەیر ببوو و ببوو بە پرسیار کە بە راستی یم جووتیارە کێ بوو؟ بۆچی پیلویکی ئاوا سەر و پدین سپی و بە سالاجوو، ئاوا لە بەر بیریکیی چەواشە و ناراست، بەم شیوه هەلسوو کەوت دەکات؟ پاشان گەیشتمە ئەو برۆایە کە ئەم کابرایە میشکی کال و کرچە، با تەمەنیکیشی لێ چوویدت. بەلام نەمزانی کە هۆی چیه کە ریمان و میشکی کابرا، لە سەر دەمی هەرزەکاری لە گەشەکردن راوەستاوه و بە تێپەربوونی تەمەنیشی هەر وەک خۆی ماوێتەوه!" بە درێژایی ژيانم لەم جۆرە کەسانەم زۆر دیوه، کەسانیک کە چەرخێ رۆژگار هیچ کاریگەرێهەکی لە سەر ریمان و کەسایەتیانی نەبوو. کەسانیک کە لە پوانگای ریمان و کردار و ناگایی هەر وەک زارۆکیکی ماوێتەوه و ناکاریشان هەمان هەلسوو کەوتی زارۆکلن بوو. خەلکانیکیی زۆر بینوو کە کاتیکی دەروانییه هەلسوو کەوت و ویستیان، مەژۆف دەخەنە بیر کەسانی رۆژگارانی کۆن و دواکەوتوو پێشین. جا کۆمەلگایهکی ئاوا دواکەوتوو و قەتیسماو کە وەک گەنکاو* بۆگەن بواری پاکبوونەوه و پوونبوونەوه و بزاف و گەشەکردن و پێشکەوتنی تیدا نەبیت، لە ناو هەمان چەرخ و پۆژگارەدا کە هەبوو، هەر وەستاوه و هەنگاوێک بەرەو پێش هەلناگریت".

فرەشەوشتەر گوتی: "لە شتەکانی سەیری ژيانم کە دیبیتم و بە بیرم بێت، جاریکیان سەربازیک و سەرداریکی سوپاھیان بۆ لای من هاورد، بە هۆی ئەوه سەربازەکی تیری کەوانیکیی هاویژنبووه چاوی راستی فەرماندەکە. دەبواوەت من وەک داوهریک سزای سەربازەکەم دیاری بکرایە. لە تاوانبارەکی پرسیارم کرد هۆی هاویشتمی ئەو تیرە بۆ چاوی فەرماندەکەیی چی بوو و بۆ کویرت کردوو؟ پێم گوت ئەگەر راستییهکەیی بیژی سزاکەت کەم دەکەمەوه. تیرئەندازی تاوانبار گوتی: چەند سال لەمەوبەر، کاتیکی خەریکی مەشقی سەربازی بووین و خۆمان ئامادەیی جەنگ دەکرد، بە هەلەیهک لە کاتی کێشانی کەمانەکەمدا، ئەم فەرماندەمان بە سەربازیکیی دیکە کە لە

ته‌نیشتی من ویستا بوو. فه‌رمانی دا شه‌پل‌اخه‌یه‌کم لی بدات. سه‌ریازه‌که که هۆمال* و ره‌قیبی من بوو به خۆشیه‌کی زۆره‌وه هاته‌ نزیکه‌وه و شه‌پل‌اخه‌یه‌کی توندی لیدام. من دووباره‌ که‌وانم کیشا و هه‌مدیسان تووشی هه‌له‌ بووم و دیسان زله‌یه‌کی تری لیدام و ئەو کاره‌ تا په‌نج جار دووباره‌ کراوه. کات تیپه‌ر بوو و رۆژانی به سه‌رپا هات، به‌لام داخی ئەو شه‌قه‌زلانه‌ هه‌ر له‌ دل‌م مابوو. تا دوا‌ی چه‌ند سال ئەوه ئیم‌رۆ ئەم دهر‌فه‌ته‌م بۆ هه‌لکه‌وت و نازانم چ هه‌ستیک هانمی دا و بی بیرکرده‌وه له‌ ئەنجامی ئەم کاره‌، خۆم له‌ سووچیک شارده‌وه تا فه‌رمانده‌که‌م بینی، به‌ هه‌موو هیز و توانامه‌وه تیریکم هاویش و به‌مجۆره‌ نابینام کرد. له‌و کاته‌ که‌ هاواری کرد و ده‌نگی لی به‌رز بووه‌وه و خوی‌ن له‌ چاوی دهر‌ژا، ده‌تگوت گه‌وره‌ترین خه‌لاتی ژیانم وهرده‌گرتوو، هه‌رچه‌نده‌ش ده‌زانم ئیم‌رۆ سزای کاری خۆم ده‌بینم، به‌لام په‌شیمان نیم و که‌یفخۆشم".

یه‌کیکی دی له‌ قوتابیه‌کان بیره‌وه‌ری خوی به‌م چه‌شنه‌ گێراوه: "من به‌ ریژی ته‌مه‌نم، کۆمه‌لانی جۆراوجۆرم به‌ خوو و ره‌وشت و داب و نه‌ریتی جیاواز بینیوه. که‌سانیکم بینیوه که‌ جۆریک دهر‌وون و ره‌وانیان نه‌خۆش و دهر‌ده‌دا بووه و به‌ شیوه‌یه‌ک دل‌یان بریندار ببو که‌ توانای میه‌ره‌بانی و دهر‌پرینی خۆشه‌ویستییان نه‌مابوو. کاتیک بیابان‌نیشینه‌کان بۆ چه‌پاو و تالانکردنی گوندی ئیمه‌ هیرشیان هینا، دهمدی که‌ به‌ چ دل‌ره‌قی و بی‌به‌زیانه‌ په‌لامارمان ده‌داین. هه‌ر شتیک که‌ به‌ ماندوو‌بوون پیک هیندرابوو و دروستمان کردبوو، ئەوان به‌ ئاسانی له‌ ناویان دهر‌د و ده‌یانسووتاند. ئەوانه‌ دوژمنی جوانی و ئاوه‌دانی و پاک‌ی و ئاوه‌دانی و ژیان و سروشت بوون و هه‌ر شتیک بۆنی شادی و هه‌ست و جۆش و خرۆشی ژینی لی به‌هاتایه‌، به‌ رقه‌وه‌ له‌ ناویان دهر‌د. من خۆم زۆر جار له‌ته‌ک ئەو بیابان‌نیشینه‌نه‌ که‌ به‌ دیلمان دهر‌گرتن، ده‌که‌وته‌م ده‌مه‌ته‌قی. له‌ سه‌ره‌تادا وامده‌زانی هۆی ویرانگه‌ری و خراپه‌کاریان له‌ نه‌زانی و گیلیانه‌ به‌لام پاشان له‌ ناو وته‌کانیان بۆم دهر‌ که‌وت که‌ پاماندن و کاۆلکردن به‌شتیک له‌ بیر و رامانیانه‌ و له‌ کاتی پوو‌خاندن و خاپوورکردنی شوینه‌کان، ره‌وان دهر‌وونیان شاد ده‌بیت و چیژی پی وهرده‌گرن و ئەو کاره‌ له‌ ویست و بر‌وایان سه‌رچاوه‌ ده‌گریت".

زه‌رده‌شت گوته‌کانی جام‌ئه‌سپ و فره‌شه‌شتر و شاگرده‌کانی له‌مه‌ر ناسینی دهر‌وونی نه‌خۆش و خوار و خێچ بیست و ئینجا فه‌رمووی: "به‌و جۆره‌ که‌ بیستان، ره‌فتاری دروست له‌ دهر‌وون و ره‌وانی دروست ده‌وه‌شیته‌وه و ئاکاری خراپ له‌ ره‌وان و ئەندیشه‌ی خراپ هه‌لده‌ستیت. کاتیک که‌ من باسی راستی ده‌که‌م، مه‌به‌ستم ره‌واندروستی و هه‌نجاری دهر‌وونه‌، مه‌به‌ستم باش‌بوون و ریکو‌پیک‌ی هزر و رامانه‌. کاتیکیش باسی درۆ ده‌که‌م، مه‌به‌ستم نادروستی ره‌وان و په‌ریشانی و سه‌رلیشوا‌یی دهر‌وون و تیکچوون و ناسلمانی و نارپیک‌ی رامانه‌. به‌و شیوه‌ که‌ له‌ سه‌رووده‌کانم هلو‌رده‌م":

مرۆقی باوه‌رمه‌ند و پاک،

به‌ زانست و گو‌فتار و کردار و ویژدانی خۆی،

راستی پتر ده‌کات.

مه‌زدا ئەهۆرا به‌م که‌سه‌،

له‌ به‌ر تریفه‌ی رامانی پاکدا،

توانامه‌ندی مینوویی ده‌به‌خشیت.

منیش بۆ ئەو

پاداشتی چاکه‌* ئاوات ده‌خوارم.

گاتا، هاتی ۵۱، سه‌روودی ۲۱

(مه‌به‌ست له‌ پاداشتی چاک، هیمنی رامان و ویژدانیکی رووناک و دل‌یکی بینا و توانامه‌ندی مینوویی و بی‌نیازبوون له‌ هه‌وا و هه‌وه‌س و خۆشنووتی هه‌میشه‌یه‌)

ئهی مه‌زدا. !

ئهم باوه‌ر و راهینانه‌ت به‌ دروستی

بۆ هه‌مووان دیاری کردوه،

که‌ راستی ئازادیه‌خش و سوودمه‌نده

درۆش زیانبار.

لەم ڕووەوەیە
کە ئارەزوومەندم ھەمووان ،
بەیوەندی خۆیان لەتەک رامانی پاک پتر بکەن و
تیکەلی خۆیان لەتەک چەواشەکار و لایەنگرانی درۆ بپسینن.

گاتا ، ھاتی ٤٩ ، سرودی ٣
ئەي مەزدا . !

ئێوە لە ڕیگای ئاگری بلیسەدار و
ئازموونی تاواندنی مینوویی ،
ھەر دوو لایەنی راستکردار و چەواشەکار
تاقی دەکەیتەووە و پاداشت دەدەیتەووە .

لەم ڕیگایەووەیە
کە ئایینی ژیان ئاشکرا دەکەي:

رەنج بۆ چەواشەکاران ،
سوود و شادی بۆ راستکرداران .

گاتا ، ھاتی ٥١ ، سرودی ٩
مەزدا ئەھۆرا ،

لە ڕیگای ھزری پاک و
بە توانامەندی بە سەر جیھاندا سەرۆھی دەکات ،

لە وەلامی ستایشتکاراندا فەرمووی:

راستی پڕشنگدار ، کە بۆ پاکی
یاوەریکی باشە ،

بۆ ئێوەم ھەلبژاردووە .

کۆشش بکەن تا ھەمیشە

بەشی ئێوە ببیت .

گاتا . ھاتی ٣٢ ، سرودی ٢

ئەي مەزدا ئەھۆرا . !

ئەي بەتواناتر لە ھەمووان . !

ئەي پاکی . !

ئەي راستی

ئەي رامانی پاک . !

ئەي توانای مینوویی . !

گویم لی بگری ،

ئەو دەمەي کە پاداشتی ھەر کەسیک دەدەي ،

بۆ منیش بەخششت ھەبیت .

گاتا ، ھاتی ٣٣ ، سرودی ١١

گەردوونگیڕ .

!

.

کوردستان پێش